

вената ни земя и отъ владѣнията ни възлизаха на не по-малко отъ хиляда таланта¹⁷⁾; ние владѣяхме всички острови и притежавахме и въ Азия и въ Европа много градове, па и самия тоя градъ Византия, дѣто сме сега ние: въпрѣки това ние бѣхме напълно побѣдени, както на всички ви е извѣстно. А какво бихме си изпатили ние сега, когато лакедемонцитѣ сж си запазили старитѣ съюзници и сж присъединили къмъ себе си атинянитѣ и нѣкогашнитѣ имъ съюзници, когато Тисафернъ¹⁸⁾ и всички останали при морето варвари сж наши врагове, и когато най-голѣмъ врагъ ни е самиятъ персийски царь¹⁹⁾, противъ когото потеглихме, за да го лишимъ отъ прѣстола, и ако ни се удаде, даже да го убиемъ? При съвкупността на всички тия обстоятелства има ли нѣкой толкова безуменъ, който да си помисли, че бихме излѣзли побѣдители? Въ името на боговетѣ, нека не загубваме разсѣдка си и нека не загинваме позорно, като врагове на своитѣ родни мѣста, на собственитѣ си приятели и роднини! Тѣ всички именно живѣятъ въ граדותѣ, които биха воювали противъ насъ, и то съ пълно право, щомъ бихме разрушили първия гръцки градъ, въ който дойдохме, докато ние по-рано не сме искали да завладѣемъ ни единъ варварски градъ. Азъ бихъ желалъ по-скоро да се проваля въ днѣ земя, отколкото да видя, че сте направили това. Азъ ви съвѣтвамъ, да се опитате да си получите правото, като гърци, подчинявайки се на тия, които стоятъ на чело на гърцитѣ. Ако не бждете изслушани, вие не трѣбва, слѣдъ като сте прѣтърпѣли неправда, още да се лишавате и отъ Гърция. И сега прѣдлагамъ, да изпатимъ хора, които да кажатъ на Анаксибия: „Ние не сме дошли въ града, за да вършимъ насилие, но за да получимъ що-годѣ помощъ отъ васъ, и ако това е невъзможно, поне да ви покажемъ, че не измама, но подчинение ни накара да излѣземъ отъ града“.

Това било рѣшено, и изпратили Хиеронимъ отъ Елида²⁰⁾, който да каже това, и ведно съ него и аркадѣца Еврилоха, а сжщо и ахееца Филесий. И тѣ заминали, за да кажатъ това.

¹⁷⁾ Около 5,900,000 лева.

¹⁸⁾ Сатрапъ на Иония и Кария, който билъ проявилъ спрѣмо гръцката войска голѣмо вѣроломство.

¹⁹⁾ Става дума за Артаксерксъ II Мнемонъ, синъ на Дария II (404—361 г. пр. Хр).

²⁰⁾ Градъ въ Пелопонесъ.